

היכל הוראה

פסקי דינים * תשובות * הוראות

מבי מדרשא "היכל הוראה" • מיסוד שר ההוראה מרן ה"קנה בשם" זי"ע
בראשות בנו נאב"ד היכל הוראה הגאון הגדול רבי משה בראנדסארפער שליט"א
מגדולי פוסקי דורינו ובעל שו"ת היכל הוראה * יו"ל ע"י איגוד הרבנים תלמידי "היכל הוראה"

גליון נב * פרשת שמיני תשפ"ד

בין כותלי ההיכל

השבוע בא לפני מוריני הרב שליט"א בן ישיבה שהוא גר צדק אמיתי שומר תורה ומצות כדת וכדין, וזה לאחרונה בא אליו אביו מחו"ל שהוא אדם מבורגן כבן שמונים שנה ושכר דירה צמודה לדירת בנו ונמצא הרבה בבית בנו וכשראה את אורח החיים של בנו וגם הכיר במגבלות שיש ביחס שבינו לבין בנו בגלל שהוא גוי החליט שגם הוא רוצה להתגייר והוא מוכן בכל לבו ובכל נפשו לקיים מצוות התורה, ובא הבן אל מוריני הרב שליט"א בהיכל הוראה יחד עם אביו [כשאביו כבר מעוטר בפאות ובזקן כיהודי גמור אחר שהתחיל ללמוד דת יהודית ולשמור תורה ומצות] בבקשה שיגיייר אותו ויצרף אותו לעם היהודי.

ומוריני הרב שליט"א הסתפק אם אפשר לגיייר אותו ראשית, דהלכה היא בדיניו (יורה דעה סימן רסח ס"ה) שכשיבא הגר להתגיייר, בודקים אחריו שמא בגלל ממונו שיטול או בשביל שררה שיוכה לה או מפני הפחד בא ליכנס לדת וכו'. ואם לא נמצאת להם עילה מודיעים להם כובד עול התורה וטורח שיש בעשייתה על עמי הארצות, כדי שיפרשו. אם קיבלו ולא פירשו, וראו אותם שחזרו מאהבה מקבלים אותם, עכ"ל המחבר.

ולכאורה היה מקום לומר שזה שחפץ להתגיייר לא מתוך אהבת המקום הוא בא אלא בשביל שכך נה לו ובפרט שהוא קצת מוגבל בבריאות הגוף ובבית בנו הוא מרגיש שיש מי שמטפל בו ומסייע לו בכל צרכיו וכיון שהוא מרגיש שישנם מגבלות ביחס הבן אליו בשביל שהוא גוי ואפשר שבשביל זה הוא חפץ להתגיייר, וגם על אופן זה כתב המחבר שרק אם לא נמצאת להם עילה מגיירים אותו וזה הרי יש לו עילה ואיך אפשר לגיייר אותו.

ומאידך גיסא המחבר לא מנה אלא שלשה דברים או בגלל ממונו או בשביל שררה או מפני הפחד וזה שלפנינו אין אצלו אחד מהטעמים הללו, וכאשר הוא בא לפנינו והוא רוצה לקבל עליו עול תורה ומצוות בלי שום טענות ומענות והוא מוכן לקיים מצוות ולהיות יהודי כשר והגון שפיר אפשר לקבל אותו ולצרף אותו לעם ישראל.

והלכה למעשה אמר מוריני הרב שליט"א דשפיר אפשר לגיייר אותו אולם כדאי לדחותו כמה פעמים בשביל להבחין עד כמה הוא רוצה באמת ובתמים להיות יהודי ואחר כך יגייירו אותו ואף שלכתחילה היה נראה לחוש שיש לו עילה כמו שאמרנו מקודם מכל מקום לא חיישין לעילה זו וראה בורה לזה מצאנו אצל הלל בגמרא שבת (לא ע"א) וז"ל: שוב מעשה בנכרי אחד שהיה עובר אחורי בית המדרש, ושמע קול סופר שהיה אומר ואלה הבגדים אשר יעשו חסן ואפוד. אמר: הללו למי, אמרו לו: לכהן גדול, אמר אותו נכרי בעצמו, אלך ואתגיייר, בשביל ששימוני כהן גדול. בא לפני שמאי, אמר ליה: גייירני על מנת שתישמי כהן גדול. דחפו באמת הבנין שבידו. בא לפני הלל - גייריה. אמר לו: כלום מעמדין מלך אלא מי שיודע טכסיסי מלכות, לך למוד טכסיסי מלכות. הלך וקרא, כיון שהגיע והזר הקרב יומת אמר ליה: מקרא זה על מי נאמר, אמר לו: אפילו על דוד מלך ישראל. נשא אותו גר קל וחומר בעצמו: ומה ישראל שנקראו בניו למקום, ומתוך אהבה שאהבם קרא להם בני בכרי ישראל - כתיב עליהם והזר הקרב יומת, גר הקל שבא במקלו ובתרמילו - על אחת כמה וכמה, ע"כ.

הרי לנו שאף שהיתה כוונתו להתגיייר כדי שילבש בגדי כהן גדול לא נמנע הלל מלגייירו דהכיר בו שאחר שיהיה דבוק בדת האמת יבין מעצמו שאינו ראוי ללבוש בגדי כהונה גדולה, כמו כן בנדון דידן אף שלכאורה יש לו עילה שאפשר שרוצה להתגיייר בשביל שכך נוח לו מכל מקום אפשר לגיייר אותו כי בשעת גירותו הוא מכיר בדת האמת תורתנו הקדושה שה' אחד ומה שחוששים שאפשר שהוא מתגיייר לצורך התועלת לאמיתית לזה אין לחוש מעשיו מוכיחים שאין כוונתו אלא להיות נמנה על בניו אהובי של המקום ברוך הוא.

מתוך שאלות ותשובות
שעלו על שולחן ההיכל לפני מוריני הרב שליט"א

השימוש בחומרי ניקוי בפסח

שאלה מצויה היא עד מאוד, אם מותר להשתמש באבקות ומשמחות מחברות ייצור למיניהם. הרי שיש לדעת כי אין שום חשש להשתמש בהן בפסח וכן משאר החברות נמי הדין כן, ועל אף שאפשר שיש בהם תערובת חמץ. אולם צריך לזהר שלא יגע בקדירות או בכלים שיש בהן מאכל, משום שיש לחשוש שיגיע מהמשחה לתוך המאכל ויבוא לאוכלו. לפיכך, מותר גם להשתמש גם בתוך הפסח בחומרי כביסה, סבון ושמפו גם לרחיצת הפנים והידיים וכן להשתמש בסבון נוזלי לכלים הגם שמנקה הכלים במים חמים ואף שאפשר שע"י המים החמים תכנס בליעה של החומר לתוך הכלים אין בכך כלום.³

אם מותר לאשכנזים לאכול בפסח פיצוחים שהם מפרי העץ

כבר הכריעו גדולי אשכנזי שלא לאכול קטניות בפסח, אמנם לענין אכילת פיסטוקים אשר גודלים הם על העץ גם כן החמירו שלא לאכול משני טעמים: א. מפני שדומים הם לקטניות.⁴ ב. מפני שהפיצוחים קולים בתנור ואח"כ כשמולחים אותם מערבים במי המלח קצת קמח כדי שהמלח ידבק עליהם, ואף דאפשר להשתמש עם קמח תפוחי אדמה אחת חיישין דאתי לאיחלופי ויחשבו שעשו זאת עם קמח ולכן נמנעו מלאכלם בפסח אפילו שהם ודאי מפירות העץ.⁵ לפיכך, אין לשנות ושימנע מלהשתמש במיני הפיצוחים אפילו אלו שהם מפרי העץ ואף שאין אנו מבינים הטעם מכל מקום אין לשנות.

1. כמבואר כל זה באריכות בספר שיעורי קנה בשם הלכות פסח (פ"ג ה"ו) עיי"ש שמותר לסוך בפסח עם משחה שיש בה תערובת חמץ, ומאחר שאינה ראויה למאכל אדם ונפסד ממנה צורת החמץ היא הוא בטל מתורת החמץ.
2. דחמץ זה לא עדיף ממש"כ הרמ"א (ס"ס תמז) דיש לזהר שלא יפול מחמץ נוקשה של הקרטין לתוך המאכל והכי נמי יש לזהר שלא יפול מהמשחה לתוך המאכל.
3. כן הורה מוריני הרב שליט"א (ח"ב הוראה נד), וע"ע בשו"ת קנה בשם (ח"ג סימן כו).
4. וכמו שמצאנו בשערי תשובה (סימן תנב סק"א) שכתב שגדול אחד היה מחמיר אף בגרעיני קפה, והנה ודאי שגרעיני הקפה הם מפרי העץ רק שמצא מקום לחשוש שמא המון העם לא ידעו מזה והם ידמו שהוא ג"כ מין קטניות ויתירו הכל ויפרצו גדר הראשונים, ומ"מ אף במקומות שקיבלו חומרא זו אם טחנו את פולי הקפה קודם הפסח יש להקל, ומזה הטעם לא נמנעו בימינו מלהשתמש עם קפה טחון שטחנו קודם הפסח, ומ"מ גרעינים שלמים וכן שאר פירות הדומים לקטניות נמנעים לאכלם מהאי טעמא, וכן גם נמנעו מאכילת גרעיני אבטיח או גרעיני דלעת מהאי טעמא דאתי לאחלופי.

5. בתשובה (ח"ב הוראה נו) הוסיף מוריני הרב שליט"א, דאף שמהאי טעמא היה צריך לימנע גם מן השימוש באגוזים ושקדים אם ימלחו אותם וכן לא לתת הכשר על אגוזים ושקדים קלופים שאולי אתו לאחלופי, ואפשר שהטעם שלא השתמשו רק באגוזים ושקדים הוא מן הטעם הפשוט שרק מינים אלו היו באירופה במשך הדורות כי כל שאר סוגי האגוזים הם מיובאים ממדינות רחוקות כגון מאסיה או אפריקה וכנראה שלא הכירו אותם באירופה ומה שלא הכירו לא השתמשו וכשבאו יהודי אירופה לארץ ישראל אפילו בדורות הקודמים כיון שלא הכירו פירות אלו לא השתמשו בהם כמו שיש הרבה שנוהגים לאכול כל מיני דברים שלא הכירו אותם אבותיהם ואף שהם מכירים אותם ויודעים שאין בזה שום חשש מכל מקום החמירו על עצמם שלא להשתמש בהם וכמו שמצינו שיש נוהגים שלא להשתמש בשום בפסח כמו שכתב הפרי מגדים (או"ח סימן תסט א"א סק"א) דאף שאין ידוע הטעם מכל מקום אין להקל (ומה שיש שכן נוהגים לאכול שום וואוכלים רק את השום הטיי הוא משום שאצל אבותיהם כך היה המנהג לאכול השום הטיי) וחזו"ן מדברי הפמ"ג שאף שכתב שאין ידוע הטעם מכל מקום הביאו הפמ"ג דמנהג ישראל תורה היא, הרי לנו שמנהג ישראל דין ואפילו בדברים שאין אנו מבינים טעמם, ואין לפרוץ דרך כמו שכתב בשו"ת מהר"ם פאדווא (סימן עח) דאין לנו להשען

היכל הוראה

מיסוד נאב"ד היכל הוראה מרן רבי משה בראנדסארפער שליט"א זי"ע
בראשות בנו הגאון הגדול מוריני רבי משה בראנדסארפער שליט"א נאב"ד היכל הוראה

המרכז העולמי להלכה הפסוקה

הרב זענבליד 3 ירושלים ת"ו ט"ו - 02-5322775

שיעור מיוחד - הוראות למעשה לקראת חג הפסח

<p style="font-weight: bold; font-size: small;">היעל ליל הסדר</p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ אכילת מצה ❖ ד' כוסות ❖ שיעורי כיתים 	<p style="font-weight: bold; font-size: small;">בדיקת וכיעור חמץ</p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ דריי כיתים ומחסנים ❖ ארונות ורהיטים ❖ בגדים וכיסים 	<p style="font-weight: bold; font-size: small;">הכשרת המטבח</p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ הכשרת השיש והכיוור ❖ הכשרת המקרר ❖ הניעולת כלים
---	---	---

י"תקיים בעו"ה בשבוע פרשת תזריע

בלשון הקודש | באודיש | ביום שלישי א' ניסן | ביום רביעי ב' ניסן

בשעה 8:00 בערב בחיכלנו

שמעון עוזר בראנדסארפער שליט"א

בן מוריני הרב שליט"א - והומ"ץ היכל הוראה

והר"ר שנתב לאבול מן הובחים ומן הפסחים אביר

בכרית התורה | א פריילאכן כשר'ן פסח

נ.ב. שעת השיעור תיחה תמכת קול מיוחד | היכל הסמכים לחיי השוערים

מראש חודש ניסן עד חג חג ההיכל פתח לשאלות הלכתיות ומכירת חמץ [מכירה יג' יר' רש"י] משעה 10:00 בבוקר עד 10:00 בלילה, ובליל בדיקת חמץ עד השעה 10:00 בלילה

מילי דהוראה

על דבר מה שנשאלו למורינו הרב שליט"א אודות כלה יתומה מאביה שעומדת לינשא ואמרו לה להיות והשושבינים צריכים שיהיו זוג אולי תבקש מאחיה וגיסתה או מאחותה ובעלה שהם ישמשו כשושבינים בחופה, אך היא ממאנת בזה כי רוצה שאמה בדוקא היא זו שתוליך אותה לחופה וזוהי יהיה חיזוק גדול עבורה ועבור אמה האלמנה, והיא שואלת עצה איך אמה תוכל להוליך אותה לחופה.

ושאל מורינו הרב שליט"א אם זקינה היינו אבי האם ועודנו בחיים חיותו, וכשאמרה הן, אמר לה שאם כן יכולה האמה האלמנה להוליך אותה לחופה יחד עם הסבא, וזה לכתחילה.

ע"פ המבואר בפוסקים דאב עם בתו וכן בן עם אמו יכולים להיות שושבינים (ועיי' עוד שלחן הערוך סי' ז ס"ד הערה א בשם ספר חותם קודש סי' ט).

קנה קמה טחון לפני הפסח לצורך אחר הפסח אם צריך למוכרו לגוי

הנה אף שבזמנינו אפילו מה שמוכרים במשך השנה אינו חמץ מאחר שכהיום אין רוחצים ממש את החיטים לפני הטחינה כמו שעשו פעם, מכל מקום אין להקל בזה וצריך למכור לגוי את הקמה הנמצא בבית, כיון שאין אנו בקיאין בלתייתה אפשר שכבר החמיצו החיטים עוד קודם הפסח.

על ביתנו ולבטל מנהג קדום אלא צריך לבקש בכל עוז למצוא סמך ליישב אותו וככה עשו כל קדמונינו כשמצאו מנהג שהיו עליו תמיהות.

6. בנימוק הדברים כתב מורינו הרב שליט"א (ח"ב הוראה נו), דכיון שפסק השו"ע בסימן תנ"ג (סעיף ה) דהאינא אסור ללתות בין חטיין בין שעורים משום דאין אנו בקיאין בלתייתה ואף דהתם מיירי לענין שימוש בקמה המצוה בפסח ואילו ב"ד היתה השאלה על קמח שרוצה להשתמש בו לאחר הפסח, מכל מקום יש למוכרו לגוי כיון דאין אנו בקיאין בלתייתה אפשר שכבר החמיצו החיטים עוד קודם הפסח, ואף דחשש רחוק הוא שהרי הלתייתה של היום אינה כמו הלתייתה של פעם ואפשר שמה שעושים היום אולי אינו נחשב ללתייתה כלל מכל מקום כיון דבזמנינו בטחנות הקמח מפעם לפעם משנים את צורת הלתייתה כידוע, ואפשר שיעשו את הלתייתה באופן שיהיה חשש לחמץ כלשהו, ובפרט אחר שיודעים שמקמח זה לא יאפו מצות לפסח ודאי אין נזהרים בו כיאות שלא יבוא לידי חימוץ, ולכן יש למוכרו לגוי דסו"ס אין אנו בקיאין בלתייתה.

ועוד נראה דיש למוכרו לגוי מטעם אסור אונאה כמבואר בשו"ע (ח"מ סימן רכח סעיף ו) שאסור לרמות בני אדם במקח וממכר או לגנוב דעתם כגון אם יש מום במקחו צריך להודיע, ע"כ. ובנ"ד ודאי שאף אחד לא יהיה מוכן לקנות לחם שנאפה מקמח כזה שיש בו חשש רחוק של חמץ שעבר עליו הפסח (ולא נמכר לגוי) ואף שמעיקרא דדינא אינו נחשב לחמץ מכל מקום סו"ס דעתם של בני אדם שאינם רוצים לקנות דבר שיש בו חשש אסור.

הלכה והוראה בישראל

מכתב פסק הלכה ממורינו הרב שליט"א על חומר ענין ביטול שידוכין ועל חומר הענין להכריע דבר הלכה על פי דעת בעלי בתים פסיכולוגים ונשים שהוא נגד דעת תורה ולא ע"פ כללי הפסק מש"ס ופוסקים ושו"ע

בבי מדרשא היכל הוראה ירושת"ו לכבוד הרה"ג..... שליט"א

.....לאור כמה וכמה מקרים שבאו לפני בזמן האחרון אודות כמה משפחות שביטלו קשרי תנאים ויש מהם בלי שום סיבה מספקת ונוכחתי לראות שהציבור אפי" ראים ושלימים אינו מודע לחומרת הדבר ולכן מורים היתר לעצמם לבטל שידוך על דברים של מה בכך בפרט שהרבה פעמים זה כרוך גם באיסורים חמורים של הוצאת שם רע וגם לשון הרע שמוציאים מצד אחד על צד השני (מחמת שאין סיבה מוצדקת לביטול השידוך ורובנו להצדיק עצמם חר"ל כידוע לי בכמה וכמה מקרים) ואין לי שום ספק שאם היו יודעים עד היכן הדברים מגיעים לא היו עושים כן וגם אם באמת יש סיבה אמיתית לביטול השידוך דיי חייבים המחוננים להביא הדברים לפני ב"ד של שלשה דיינים כמובא בפוסקים שיוורו להם דין התורה בענין זה שהרי ודאי הענין הנ"ל כרוך לא רק בדיני ממונות אלא גם ובעיקר בדיני נפשות, ורק אחר הוראתם ועל סמך הוראתם יבטלו השידוך וינהגו על פי הב"ד גם בהמשך בכל הענינים המתעוררים וחי"ו שלא להוציא לרשות הרבים כל הסיבות שהביאו אותם לצעד זה.

ועל אף שיש סיבה מוצדקת צריך לדעת שביטול שידוך קשה יותר מגט וכמו שכתב בסה"ק תולדות אהרן בליקוטים בשם הבעש"ט הקדוש (וכן מובא בספר כתר ראש מהג"ח מוואלוין את ק"ד) דעל כן שוברים כלי חרס בשעת שידוכין דאין לו תקנה ואי אפשר לבטל התנאים מה שאין כן בנשואין כלי זכוכית דיש לו תקנה על ידי גט, וידוע מגמ' סנהדרין דכל המגרש אשתו ראשונה המזבח מוריד עליו דמעות ומ"מ קיל הוא מלקרוע התנאים, וידוע לכל שכמה צרות לחתן וכלה רחמנא לצלן אם נתפרד השידוך בלי מחילה גמורה בבית דין אף שעדיין לא נכתב התנאים רק שהיה קבלה בפה ביניהם וכדומה, ומכ"ש בקרוע או מבטל התנאים (כמובא בספר שלחן הערוך סי' ב' ס"ג בשמלה לצבי הערה א ועיי' שם עוד באריכות גדולה מש"ס ופוסקים בענין זה וחומר הענין אפילו באופן שביטול השידוך הוא מוצדק).

וצריך לדעת שאין זה חומרא או הנהגה טובה בעלמא אלא הלכה פסוקה היא עיי' תוס' ד"ה וימנינו (ב"מ סו א) ושו"ע חושן משפט (סימן רו סעיף טז ובכ"מ ע"ק מז) ושו"ע אבן העזר (סי' ג) ובשו"ע יו"ד (סי' רלו) ובט"ז (שם סק"ג) ובסמ"ע (ח"מ סי' רמ סק"ב) ובערוך השולחן חושן משפט (סי' רו סעיף מה) ובאבן העזר (סימן ט סעיף כב).

ועוד דמצינו שעל ביטול שידוך יש חרם הקדמונים כמו שכתב הנודע ביהודה (תנינא יו"ד סי' קמח) והוא נוסף על החרם

שקבלו עליהם הצדדים, ובשו"ת בית אפרים (אהע"ז סי' טז) כתב וז"ל: דיש מן הדין לקנוס כל המבטל שידוך הן בממון והן ברידי הגוף ותלמיד המסייע אין חולקין כבוד לתורתו וכו' ולמוכחים ינעם, ע"כ.

פוק חזי חומר הדברים שאף לתלמידי חכמים המסייעים לביטול השידוך אין חולקים כבוד לתורתם ופשוט הוא דמיירי באופן שאינו על פי דין תורה ע"פ א' דיינים על סמך בירור הדברים בשמוע בין אחים ושפטתם צדק (והטעם שאין לפסוק הדין בלי שישמעו שני הצדדים כתב הסמ"ע סי' יז ס"א) שדרך העולם שיכנסו לאנזני דברי הראשון והוא על פי דברי רש"י (סנהדרין א' ז): "ול"ז כשיהיו שניהם יחד שמעו דבריהם, ולא תשמעו דברי זה בלא זה, שמסדר דברי שקר כדברי אמת, לפי שאין מכחישן, ומכיון שלב הדיין נוטה לו לזכות, שוב אין לבו מהפך בזכות השני כל כך]

ועיי' עוד בשו"ת מהר"ם מרוטנבורג שהביא מתקנת רבינו גרשום מאור הגולה מחומר אסור של ביטול שידוכין.

וזה למודעי מה שנתפרץ בשנים האחרונות שיש שנעזרים בפסיכולוגים ובגרפולוגים המנתחים את האישיות של האדם על פי כתב ידו ועל זה הם סומכים ובאים לבטל שידוכין ולהפריד בין הדבקים, ואיש איש מקלו' יגיד לו ששומע מפייהם את מה שהוא חושב לנכון על חוסר ההתאמה בין העומדים לבא בבית הנישואין וקובעים העתידות ועל סמך דבריהם הם רוצים לנתק קשרי השידוכין ועלינו לדעת שאנו אין לנו אלא דברי בן עמרם (רש"י שמות יד ד) ולא מפייהם אנו חיים וחכמת תורתנו הקדושה היא שצריכה להנחות אותנו על כל צעד ושעל ואין לנו להתחשב ולסמוך על דעתם שחכמתם היא חכמה אנושית בלבד ואף שחכמה בגויים תאמין מכל מקום זאת התורה שהיא תורת הבורא ית' לא תהא מוחלפת ואין דיני התורה מתבטלים ח"ו כלפי החכמה האנושית, ועד להיכן הגיעה הגישה הזו אנו מוצאים היום כל מיני פסיכולוגים וגרפולוגים ואפילו אם הם צעירים או צעירות לימים שרק עכשיו הוציאו תעודות שבטוחים בעצמם עד כדי כך שהם קובעים בפסקנות קבלו את דעתו ויש עסקנים שנסחפים אחר חלקלקות לשונם ודבריהם הנאמרים בפסקנות כאילו אין להרהר אחר חוות דעתם והם שוכחים שדיני התורה קדמה לכל ורק דעת התורה ודעת חכמי התורה היא הקובעת כמו שכתבנו לעיל.

וכבר אמר לי באחד השיח"ים הגאון הגדול הדיין רבי משה אורי אייזנשטיין שליט"א מפעיה"ק ירושלים תו"ב שדיבר עם אאמור"ר מרן הקנה בשם זצוק"ל ודנו ביניהם על גודל האחריות המוטלת על הנושאים בעול הציבור לשפוט דיני

צדק בין שני צדדים והסכימו ביניהם שהמציאות הוכיחה שכל אלו שרק התורה היתה נר לרגלם וכללי ופרטי הש"ס ומה שנפסק בשו"ע הנחו אותם לא יצא מכשול מתחת ידם כי חז"ל ירדו לסוף דעתו של אדם ובחכמת התורה הכירו והבחינו האמת והצדק, לא כן אלו שעשו חשבונות צדדיים שלא על פי חז"ל אלא על פי שיקול דעת אנושית בלבד הרבה מכשולות יצאו מהם והצדיקו את הרשע והרשיעו את הצדיק.

וזה צריך לדעת דאף אם מבטלים את השידוך על פי הוראת ב"ד מכל מקום אכתי נקרא המבטל עבריין דסוף סוף עבר על החרם וצריך התרה על פי חכם שלא יכווה בגחלת החרם, או יפייס את המתבייש וימחלו לו, והכל לפי ראות עיני בית דין, (ת"ד שלחן הערוך סי' ב' ס"ג וע"ש עוד בשמלה לצבי סק"ד).

ועובדא ידענא בענין שידוך שנתבטל בהסכמה שהיא מחולקת משני הצדדים ואעפ"כ עמד אאמור"ר מרן הקנה בשם זצוק"ל על המשמר שיכתבו הצדדים שטר מחילה גמורה בלב שלם ובנפש חפצה שח"ו לא יאה קפידה זה על זה בין בעלמא הדין בין בעלמא דאתי, ע"כ. ועל אחת כמה וכמה במקום שרק צד אחד מבטל השידוך או צד החתן או צד הכלה חייבים לחוש מאד מאד על זה כי שערי דמעות לא נעלו על הצרע והבושת של הציבור מהפלוני מנין לו הוא אומר ששמע מפלוני אחר ואם יחקרו אחר מקור השמועה יתברר שלא היו דברים מעולם וכשנפל היסוד נפל הבנין כמו שנוכחתי בכמה עובדות שבאו לפנינו בהיכל הוראה וה' הטוב יפרוש סוכת שלומנו על כל ישראל.

ועל זה באע"ה"ח למען הרבות שלום בישראל ולהרמת קרן התורה בישראל משה בראנדסדארפער

הוספת המערכת הואיל ואתא לקדמנא האי ענינא של חובת הזוהירות בעניינים שבין אדם לחבירו ראינו לנכון להעתיק כאן דברי רבינו הרמב"ם ד"ל (פיה"מ אבות פרק ב משנה ו) על גדל חובת הזוהירות בעניינים שבין אדם לחבירו וז"ל: במדה שאדם מודד בה מודדין לו וזה דבר הנראה לעין בכל עת ובכל זמן ובכל מקום שכל מי שיעשה רע יחדש מיני החמס ופחיתות שהוא עצמו יזקק מן הרעות ההם בעצמם אשר חידש מפני שהוא למד מלאכה שתעשה נזק לו ולזולתו, וכן כל המלמד מעלה שמדוש פעל בזמן הטובות יציעו תועלת הפעל ההוא מפני שהוא למד דבר שיעשה טוב לו ולזולתו ע"כ. ודי בזה.

הפקוד: "אאמור"ר" 053-33105646

איגוד הרבנים תלמידי היכל הוראה בארדה"ק העונים לשואלים דבר הלכה זו

יחשלים	יחפה
בית שמש	קרית ספר
ביתר	כתמיאל
בני ברק	טבריה
טל סטון	צפת
אשדוד	אור הגנוז
חצור	נוף הגליל
תעננה	

זמני קבלת קהל במרכז "היכל הוראה" בירושלים ח' זנונפלד 3 טל' 02-5322775

מושב'ק מוצאי שעה יו"ט מחצית שעה	שבת יו"ט משעה קודם השקיעה עד רבע שעה קודם השקיעה	ערש'ק וערב יו"ט לפנה"צ 11:00 עד 1:00	א-ה מהשעה 10:00 לפנה"צ עד 9:00 בערב זצוק"ל
--	---	---	---

ע"פ תקנת רבינו מרן ה"קנה בשם"י ע"ע שאלות דחופות או שאינה סובלת דחי'י, בכל עת וזמן בימים ובלילות.

בית בנו הרומ"ץ
הרה"ג שמעון עוזר בראנדסדארפער שליט"א כמה דקות מההיכל רחוב רבינו גרשום 5 [כניסה א' קומה 2] י-פ 0527155774

בית מורינו הגאון ר' שליט"א
מעל בנין היכל הוראה טל' 053-3111159 פל' 02-5370033

לקבלת הגליון במייל 5322775@GMAIL.COM